

— Skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ w ramach podziału obciążenia nadmiernie ją obciążała.

8) Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania z uwagi na dyskryminację skarżących

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ w swej decyzji nałożyła na nie zobowiązania, których w innych porównywalnych przypadkach nie nakładała.

Dodatkowo skarżące wysuwają następujące zarzuty w stosunku do zaskarżonej decyzji jako całości:

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości^(?) poprzez błędne obliczenie niekompatybilnych elementów pomocy

W ramach tego zarzutu skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości, ponieważ zabezpieczone na rzecz HSH Nordbank tak zwane niekompatybilne elementy pomocy zostały przez nią błędnie obliczone.

2) Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego uzasadnienia ustalenia rzeczywistej wartości ekonomicznej

Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja niewystarczająco uzasadniła, w jaki sposób nastąpiło ustalenie rzeczywistej wartości ekonomicznej zabezpieczonego portfela

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikatu w sprawie aktywów o obniżonej wartości poprzez błędne obliczenie wycofania

Skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości, ponieważ błędnie obliczyła wycofanie.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania przy obliczeniu wycofania

W tym kontekście skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ przy obliczaniu wycofania potraktowała HSH Nordbank w sposób mniej korzystny niż zwykła to czynić w porównywalnych przypadkach.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i zasady proporcjonalności poprzez udzielenie zezwolenia pod warunkiem nadmiernie wysokiego obniżenia sumy bilansowej

— Wreszcie skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i zasadę proporcjonalności także

z uwagi na to, iż uzależniła wydanie zezwolenia od nadmiernie wysokiego obniżenia sumy bilansowej dla HSH Nordbank.

-
- (1) Komunikat Komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa (Dz.U. 2009, C 195, s. 9).
- (2) Rozporządzenie Rady z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1).
- (3) Komunikat Komisji w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (Dz.U. 2009, C 72, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2012 r. — Ryanair przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-500/12)

(2013/C 26/120)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: B. Kennelly, Barrister, E. Vahida i I. Metaxas-Maragkidis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.29064 (2011/C, ex 2011/NN) stwierdzającej, że zróżnicowanie stawek stosowanych w ramach irlandzkiego pogłównego podatku lotniskowego (air travel tax, zwanego dalej „ATT”) w okresie pomiędzy dniem 30 marca 2009 r. a dniem 1 marca 2011 r. stanowi bezprawnie przyznaną pomoc państwa sprzeczną z art. 107 ust. 1 TFUE;

— stwierdzenie nieważności art. 4, 5 i 6 tej samej decyzji oraz

— obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania, w tym także tymi poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jakiego miała dopuścić się Komisja ze względu na to, że stwierdziła, iż wynosząca 10 EUR stawka ATT jest stawką „normalną” lub zgodną z prawem stawką „standardową”, choć ta wyższa stawka była w całym rozpatrywanym okresie w świetle prawa UE bezprawna.

- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów, jakie miała popełnić Komisja w ocenie korzyści przyznanej w ramach ATT, wyciągając wniosek, że Ryanair i Aer Arann znajdują się w takiej samej sytuacji w zakresie dotyczącym korzyści finansowej i przewagi konkurencyjnej przysporzonej przez ATT, zupełnie nie uwzględniając szczególnych skutków konkurencyjnych, jakie pociągnął za sobą ATT dla Ryanaira i Aer Lingus, dokonując nieprawidłowej oceny korzyści rzekomo przysporzonej Ryanairowi w porównaniu z innymi, nieirlandzkimi przewoźnikami oraz nie uwzględniając szkody poniesionej przez Ryanaira ze względu na korzystne skutki dla konkurentów tego przewoźnika, jakie pociągnął za sobą ATT.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie, jakie miała popełnić Komisja w decyzji o nakazaniu odzyskania pomocy, pozbawiając Irlandię przysługującej jej swobody oceny tego, w jakim zakresie pomoc państwa zakłóciła konkurencję i, co za tym idzie, przywrócenia stanu poprzedzającego to zakłócenie, nie przeprowadzając analizy związku między możliwością przeniesienia ATT na pasażerów przewoźników, na których został nałożony ten podatek oraz nie uwzględniając zakłóceń konkurencji, jakie zaistnieją w efekcie połączenia skutków wykonania decyzji o odzyskaniu pomocy z będącym rzekomo „beneficjentami” pomocy przewoźnikom powietrznym prawem do zwrotu przyznanym na podstawie prawa irlandzkiego i prawa UE.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący niepodania przez Komisję do wiadomości Ryanaira decyzji o nakazie odzyskania pomocy, który to obowiązek wynika z art. 6 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾ oraz art. 41 Karty Praw Podstawowych UE
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia ciężącego na Komisji obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że nie uzasadniła ona przyczyn, dla których, przyjmując za punkt wyjścia utrwaloną praktykę decyzyjną, wynoszącą 10 EUR stawka podatku może być sprzeczna z prawem UE, a jednocześnie może być ona „normalnym” i „zgodnym z prawem” punktem odniesienia oraz ze względu na to, że nie zbadała ona, jakie skutki gospodarcze będzie miał rozpatrywany środek, w szczególności w zakresie konkurencji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. —
Farmaceutisk Laboratorium Ferring przeciwko OHIM —
Tillotts Pharma (OCTASA)**

(Sprawa T-501/12)

(2013/C 26/121)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Farmaceutisk Laboratorium Ferring (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciele: I. Fowler, solicitor, adwokaci A. Renck i J. Fuhrmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2012 r. w sprawie R 1214/2011-4; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, lub — w przypadku gdy druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania strony pozwanej — obciążenie strony pozwanej i interwenienta łącznie kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Tillotts Pharma AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „OCTASA” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8169881

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Austrii pod nr 102370 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany na Węgrzech pod nr 136836 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany we Włoszech pod nr 40977 C/81 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Polsce pod nr 71634 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Słowacji pod nr 175482 dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Szwecji pod nr 173377 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany we Francji pod nr 1699236 między innymi dla towarów z klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Irlandii pod nr 107207 dla towarów należących do klasy 5; słowny znak towarowy „PENTASA” zarejestrowany w Czechach pod nr 182567 dla towarów z klasy 5.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.